

Mál nr. 158/2019**M og
V vegna frjálstrar ábyrgðartryggingar A****Ágreiningur um hvort bótaskylda vegna slyss á vinnustað sé til staðar.****Gögn.**

Málskot mótttekið 30.04.2019 ásamt fylgiskjölum 1-9.

Bréf V dags. 16.05.2019 ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Hinn 19. febrúar 2018 varð M fyrir slysi við störf sín hjá A. Atvik voru með þeim hætti að M var að reyna að loka vöruhurð á lager þegar rafmagnsmótor hurðarinnar féll úr nokkurra metra hæð og hann, eða hlutar hans, lentu á höfði M. Lögregla og Vinnueftirlitið voru kölluð til og M, sem slasaðist á höfði við atvikið, fluttur á sjúkrahús.

M telur að A beri ábyrgð á slysinu, enda beri skýrsla Vinnueftirlitsins það með sér að umræddur rafmótor hafi verið laus. Það sé á ábyrgð vinnuveitenda að tryggja að rafmótorar sem staðsettir séu fyrir ofan höfuð starfsmanna séu ekki líklegir til að falla á höfuð þeirra. Þannig skipti ekki máli hvort viðgerðarmaður, sem kom nokkru áður að lagfæra hurðina, hafi átt við mótorinn eður ei, en ágreiningur sé milli aðila um það. Máli sínu til stuðnings vísar M til nánar tilgreindra ákvæða laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum og reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja. Skyldur vinnuveitenda séu strangar og ótvíráðar þegar komi að því að tryggja öryggi á vinnustað. A hafi auk þess vanrækt að gera skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði fyrir vinnustaðinn, þ.m.t. áhættumat og áætlun um forvarnir, sem hafi samkvæmt skýrslu Vinnueftirlitsins, verið meðvirkandi þáttur í orsök slyssins. Því telur M að A hafi með ólögumætri og saknæmri háttsemi valdið líkamstjóni hans og gerir kröfu til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V þeirri afstöðu sinni að um slysið verði ekki rakið til saknæms vanbúnaðar eða saknæmra mistaka fyrirtækisins eða aðila sem það beri ábyrgð á. Orsök slyssins hafi verið sú að fjórir boltar sem héldu mótornum uppi hafi losnað. Samkvæmt vætti viðgerðarmanns sem gert hafi við hurðina skömmu áður hafi hann aldrei séð mótór losna á þennan hátt og líklega hafi mótorinn verið að smálosna í langan tíma. Þá beri viðgerðarmaðurinn að hann hafi ekki átt við mótorinn sjálfan enda eingöngu um viðgerð á hurðinni sjálfri að ræða. Ekkert hafi vírst athugavert við mótorinn eða virkni hans og því hafi A ekki borið að skoða hann sérstaklega fyrir þetta atvik. Þá er því sérstaklega mótmælt að reglugerð um notkun tækja eigi við um mótorinn enda geti hann ekki talist tæki í skilningi hennar. Jafnframt er því mótmælt að áhættumat hafi ekki legið fyrir á slysdegi.

Álit:

Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr frjálstri ábyrgðartryggingu A þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu A. Telja verður að nægilega sé sýnt fram á að umræddur rafmótor hafi fallið til jarðar vegna þess að boltar sem héldu honum föstum losnuðu. Hins vegar hefur ekki verið nægilega sýnt fram á hvað varð þess valdandi að umræddir boltar losnuðu, þ.e. hvort um var að ræða óhappatívik eða vanrækslu af hálfu A. Eins og fram hefur komið ber aðilum ekki saman um hvernig viðgerð á umræddri hurð fór fram. Þannig framvísar V vætti viðgerðaraðila sem ekki segist hafa átt við mótorinn, en M framvísar vætti fjögurra starfsmanna sem ýmist segja að mótorinn hafi verið tekinn niður við viðgerðina, eða að viðkomandi hafi farið í lyftara að skoða mótorinn en óvíst sé hvort átt hafi verið við hann. Þá liggur fyrir að umrædd viðgerð kom til vegna þess að ekið hafði verið á hurðina, en ekkert liggur fyrir um hvort það tjón hafi verið þess eðlis að sérstök ástæða hafi verið taka festingar rafmótorsins til sérstakrar skoðunar í kjölfar þess. Enn fremur liggur ekkert fyrir um að virkni mótorsins hafi verið skert á einhvern hátt fyrir slysið, þannig að ástæða hafi verið til að skoða hann sérstaklega, en fleiri sambærilegir mótorar munu staðsettir í húsnæði A. Eins og atvikalýsing liggur fyrir nefndinni verður því ekki talið að sýnt hafi verið fram á að slysið megi rekja til saknæmra

athafna eða athafnaleysis af hálfu A eða aðila sem A ber ábyrgð á, en ekki verður litið svo á að A beri hlutlæga ábyrgð á umræddum rafmótor og festingum hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr frjálsri ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík 20. júní 2019

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson, lögm..

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.